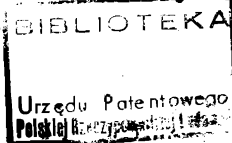

30 sierpnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3747.

Robert Oskar Koppe
(Lipsk, Niemcy).

Kl. 37-b-2.

37a 3/02

Płyta budowlana do murów pustych.

Zgłoszono 15 września 1920 r.

Udzielono 16 grudnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 21 sierpnia 1918 r. (Niemcy).

Istotę wynalazku niniejszego stanowi płyta budowlana do murów pustych, której szerokość równa się potrójnej grubości powiększonej o grubość dwóch spoin, a zatem szerokość płyty posiada taki stosunek do grubości, że przy budowie pustego muru, gdy na warstwę z płyt poziomych ustawia się warstwę z płyt postawionych pionowo tak, aby ich powierzchnie zewnętrzne tworzyły wspólnie płaszczyznę muru, wówczas wewnątrz utworzy się kanał pusty, biegnący wzdłuż muru w kierunku poziomym. Kanał ten jest zamykany w pewnych odstępach przez ustawienie jednej płyty pionowo wpoprzek muru, co wpływa jednocześnie na wzmocnienie muru przez połączenie obu wewnętrznych jego ścianek.

Płyta tego typu umożliwia bez pomocy innych cegieł lub płyt budowlanych łatwą, prędką i taną budowę dobrze związanego muru, a też należyte wypełnienie w razie potrzeby pustych przestrzeni.

Stosując stale jeden typ płyty normalnej tego rodzaju można jednocześnie w miarę potrzeby zmieniać grubość muru. Załączony rysunek przedstawia omawiane płyty i mur z nich wykonany, a mianowicie: fig. 1 pokazuje w perspektywie płytę pełną, fig. 2 — płytę pustą, fig. — 3 mur i wiązanie narożne w perspektywie widziane od wewnątrz, fig. 4 — ten sam mur widziany od zewnątrz, fig. 5 — mur z kanałami poziomymi i usztywnieniem.

Przykłady wykonania, przedstawione na fig. 3 — 5 wskazują, że mur wykonany

jest z naprzemian leżących na sobie warstw płyt poziomych i pionowych tak, że na każdej płycie poziomej 1 są ustawione dwie płyty pionowe 2 i 3 w taki sposób, iż między nimi pozostaje wolna przestrzeń 4 o szerokości, równej grubości płyty więcej dwie szerokości spoin. Między pionowo ustawionymi płytami, których wysokość równa się grubości muru, pozostaje warstwa powietrza, tworząca korzystną ochronę przeciw wymianie ciepła. Spoiny pionowe płyt są w zwykły sposób względem siebie przestawione. Płyty budowlane można wykonywać jako płyty pełne (fig. 1) lub puste (fig. 2).

Grubość a płyty budowlanej może być równa grubości normalnych cegieł, lub też różnić się od niej; szerokość zaś płyty b musi się zawsze równać potrójnej grubości a , powiększonej o dwie grubości spoin. W ten sposób można na każdą leżącą płytę postawić dwie płyty stojące i utworzyć pośrednią przestrzeń 5, która umożliwia w razie potrzeby, np. przy oknach i drzwiach, wstawienie trzeciej płyty. Wówczas mur przedstawia się w tem miejscu jako pełny, a kanał powietrzny jest zamknięty. Narożne wiązanie dwóch stykają-

cych się murów oraz słupy można wykonywać zapomocą płyt leżących (fig. 3).

Do utworzenia połączenia pionowego między warstwami płyt, aby nieruchome powietrze zamienić na ruchome, można między dwiema poziomymi warstwami płyt i jedną pionową wstawić z każdej strony muru skierowane wzdłuż płyty pionowe 6 (fig. 5), wskutek czego w tem miejscu utworzy się połączenie pionowe, łączące sąsiednie kanały poziome. W tym celu należy długość płyty c obrać równą szerokości b powiększonej o dwie grubości a płyty i o dwie grubości spoin.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta budowlana do murów pustych, znamienna tem, że szerokość jej równa jest potrójnej grubości, powiększonej o dwie grubości spoin.

2. Płyta budowlana według zastrz. 1, znamienna tem, że długość jej równa jest szerokości, powiększonej o dwie grubości płyty i dwie grubości spoin.

Robert Oskar Koppe.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

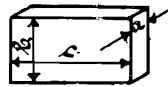

Fig.2.

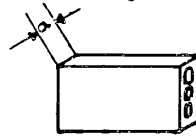

Fig.3.

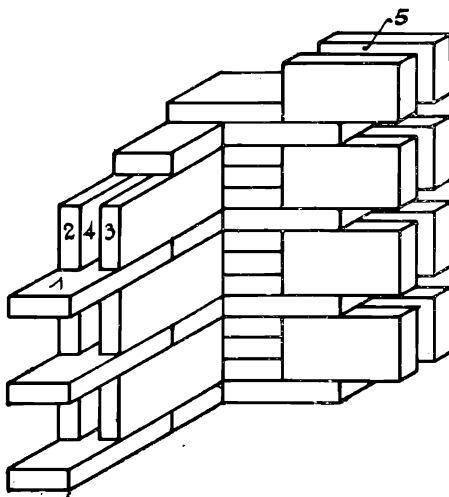

Fig.4.

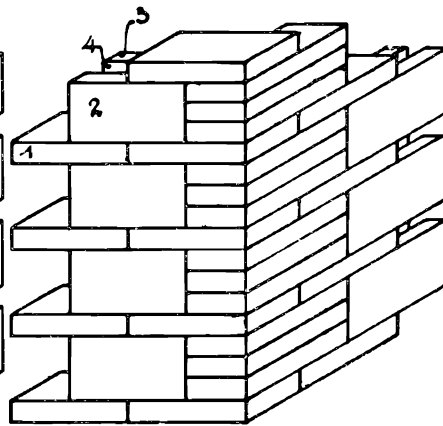

Fig.5.

